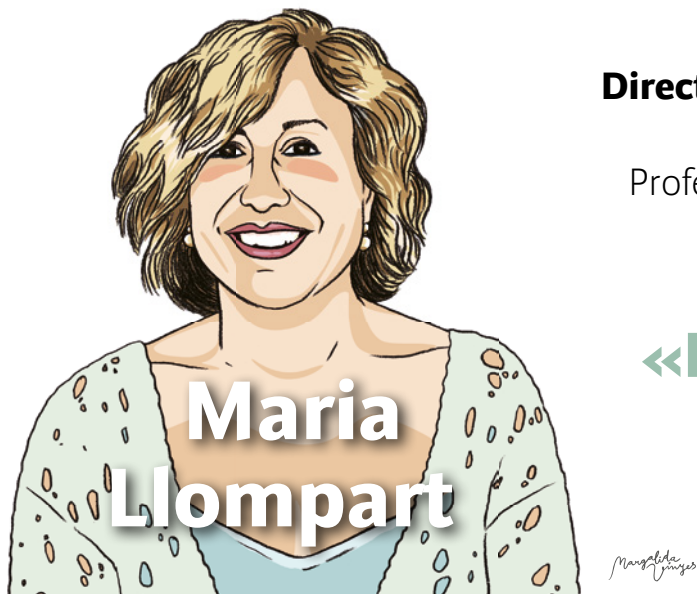

Directora de la XI Trobada Esteban Hernández d'Història de la Comptabilitat

Professora Titular del Departament d'Economia de l'Empresa de la UIB

«El món acadèmic i de la investigació sempre estan en marxa»

Quan vàreu començar a estudiar ja teníeu clar que volíeu ser investigadora?

Vaig arribar a aquest punt per circumstàncies de la vida. Vaig estar a diferents empreses privades, però, com que vaig fer una part de la formació a la UNED, un professor tutor d'aquesta Universitat, Antoni Socies, actualment catedràtic de l'àrea de Comptabilitat, em va demanar si volia ser col·laboradora. Una tasca que vaig compaginar mentre treballava a empreses privades. Més tard, un dia em varen telefonar i em varen demanar si estava interessada a entrar-hi com a interina. El món universitari era per a mi una cosa totalment desconeguda, almenys des del punt de vista com a treballadora. Així, hi vaig entrar com a part del professorat interí, vaig fer un doctorat i vaig començar la meua tasca investigadora.

Com és actualment el món acadèmic per a les dones? Tant pel fet d'ocupar càrrecs importants a la Universitat com pel fet de tenir un treball de recerca i que sigui reconegut

Actualment sóc vicerectora, però he tingut diferents càrrecs durant la meua trajectòria a la UIB, i em recorda quan feia feina a l'empresa privada, ja que la part de gestió m'agradava molt, i en l'àmbit acadèmic estàs en el mateix nivell tant si ets una dona com si ets un home. Avui per avui, hi ha fins i tot més dones en el món de la recerca que homes, fins i tot me n'adono quan llegesc revistes acadèmiques. A més, a la UIB hi ha una paritat bastant representativa d'homes i de dones, i ens fan cas des d'ambdues bandes. El món acadèmic avui en dia és un món en el qual la discriminació està molt minvada.

A les dones els costa més obrir un negoci o se'ls diu que no saben tant de negocis com els homes?

Actualment, no. Potser vint anys enrere sí que estava

més amagat aquest aspecte i es deia més que el món dels negocis era d'homes, però actualment de cada vegada menys el món del negoci, i a l'hora de presentar un negoci es reconeix igual la preparació d'un negoci tant per a dones com per a homes. Estic convençuda que no trobam aquesta diferència. Per exemple, avui en dia la directora territorial del Banc Santander a les Balears és una dona, i la cap general d'aquesta companyia és Ana Botín, que es també una dona.

De l'àmbit de coneixement en què estau especialitzada, la Història de l'Economia i la Comptabilitat en el segle XIV, què n'hauríem de saber que no sabem?

Hauríem de saber que, si anam al segle XIV i a l'àmbit econòmic, el que no pensam és que en aquella època no pensaven en l'economia, però és al contrari: sí que pensaven en l'economia. Duien l'economia i la comptabilitat, lògicament, d'una forma més precària perquè no tenien els coneixements necessaris per tenir un control del que era l'economia. Fem referència als comptes de la procuració reial del segle XIV de Mallorca, quan Mallorca era un regne. A l'Arxiu Històric de Mallorca en trobam testimonis i tenen un conjunt de llibres comptables enllaçats els uns amb els altres, i això ho feia gent del segle XIV. No hi havia informàtica, lògicament, però duien llibres comptables d'una manera excel·lent, ho anotaven tot, i trobaven tot el que hi entrava i tot el que en sortia.

L'any 2017 vàreu presidir la trobada de l'Associació Espanyola de Comptabilitat i Administració d'Empreses, que tenia com a títol Contabilidad y Fiscalidad: una relación histórica i també vàreu dirigir la XI Trobada Esteban Hernández d'Història de la Comptabilitat. Com varen ser aquestes experiències?

Em vaig sentir molt agombolada. M'agrada que tot surti bé i de vegades som massa impulsiva, i, quan hi ha qualche problema, m'agrada que estigui arreglat l'endemà. En aquesta part és cert que UIBCongrés em va seguir, tot i que som conscient que no hauria d'anar amb tanta pressa o nervis. Aquests dos congressos es fan cada dos anys. En el primer cas, són reunions anuals que es fan des del món acadèmic, i cada any torna, i, sempre que es fa, demanen si la teva universitat vol ser l'amfitriona. D'aquests congressos i aquestes trobades, sempre se'n treu profit: tant en l'àmbit personal, perquè es fan noves relacions i es coneix gent nova, com en l'àmbit acadèmic, perquè tothom aporta eines. I, lògicament, una bona satisfacció per com es fan els congressos.

Quin va ser o és el vostre millor moment o record de la vostra carrera professional?

Jo diria que cada vegada i en cada període hem anat superant diferents obstacles. Consider que ara estic en el meu millor moment, però no vull quedar estancada; la qüestió és superar-se, millorar, però, si he de triar, estic millor, amb més bona experiència, he agafat els nous reptes i pujat d'escala des de quan era interina fins ara. He arribat molt enfora, però no vull quedar aquí, vull més. El món acadèmic i el món de la investigació mai no aturen i sempre estan en marxa; si t'atures, t'estanques.

Notau qualche predomini masculí en els graus d'Economia?

En els estudis que jo impartesc i en els dobles graus, hi ha moltes dones. Des de quan vaig començar a fer classe a principi dels anys noranta, potser al principi sí que hi havia més homes que dones. Els estudis d'Economia sempre han estat molt mixtos, i, així com han passat els anys, hem incrementat el nombre de dones en els nostres estudis molt per sobre del d'homes. Al principi sí que era cert que hi havia més homes, però avui en dia si hi ha bastantes dones, jo inclosa. Quan vaig començar va ser en el moment en què hi va haver un boom, l'Escola Universitària estava esglaiada amb la quantitat de gent que s'havia apuntat a aquestes llicenciatures i diplomatures, i jo record que ja hi havia moltes dones. Quan he començat a fer feina com a professora, aquesta proporció ha estat més igualada, fins i tot hi trobam més dones que no homes.

Creieu que hi ha molt de masclisme en els mitjans de comunicació?

Pens que s'ha de dir i s'ha de comunicar, però també crec que, de vegades, els mitjans de comunicació fan una mica de mal. De vegades, hi ha persones que tenen un caràcter especial; penseu en la manera com

es relata i plasma la informació amb tant detall, potser sobraria, i molta gent creu que això ho podria fer. S'ha de comunicar, sens dubte, però no sé si amb tant de detall és adient, perquè fa que determinades persones que tenen mancances psíquiques no en puguin treure profit o identificar-se amb allò que veuen.

Creieu que es fa prou prevenció del masclisme a les aules?

Actualment, es fan moltes coses, però crec que se n'haurien de fer moltes més, perquè no s'entén que es permetin que surtin determinades coses pels mitjans de comunicació. Cada vegada s'inculca més que s'han d'evitar les conductes masclistes, però crec que encara s'hauria de fer més feina. És cert que des de quan estudiava o vaig començar a fer feina hi ha una diferència abismal, però hi ha qualche cosa que falla, no sé què, però estic segura d'aquest problema.

Què trobau de la situació econòmica d'avui en dia?

L'economia és cíclica. Vàrem viure una època de crisi a partir de l'any 2012 i va ser una crisi molt important. L'economia du el món, té cicles. Actualment, estam bé, però podríem estar millor, i l'economia està molt dividida. L'àmbit immobiliari fou un dels principals eixos en els quals es va desenvolupar la crisi. En els moments de bonança tornam a entrar en una segona etapa a la qual tots esperam que es posi fre, però ningú no ho arriba a fer. Ja es diu que podríem entrar en una segona crisi, però crec que no arribarà als nivells que vàrem tenir abans, tot i que s'haurien d'aturar aspectes com l'especulació immobiliària i l'augment dels preus. En el cas del lloguer, crec que no es posen les limitacions suficients i necessàries. La dificultat de trobar una casa amb un lloguer digne en funció de la seva retribució és molt evident. Especialment s'haurien de donar facilitats a les persones que acaben d'entrar al món laboral, ja que s'insereixen en una etapa nova.

